

ਅਪੀਲੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ.ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ

ਕਰਤਾਰਾ ਉਰਫ਼ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਦੇਸ਼ੀ-ਅਪੀਲੈਂਟ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1956 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 628

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ (1860 ਦਾ XLV)-ਧਾਰਾ 366- "ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਭੋਗ ਲਈ ਭਰਮਾਇਆ" - ਦਾ ਮਤਲਬ-ਕੀ ਕਿਸੇ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਗੁਣ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭਰਮਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-ਪ੍ਰੇਰਣਾ-ਜਦੋਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ-ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਬਣਦਾ ਹੈ-ਪ੍ਰੇਰਣਾ-ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ-ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਮਤਲਬ-ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 366, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਵਿੱਚ "ਉਕਸਾਇਆ ("seduced")" ਸ਼ਬਦ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਤੰਗ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਭਰਮਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 'ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਭੋਗ ਲਈ ਭਰਮਾਇਆ' ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ਼ ਭਰਮਾਉਣ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕੰਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਲਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਝਿਜਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰਮਾਉਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ "ਉਕਸਾਉਣਾ ("seduction")" ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਜਿੱਥੇ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਚਾਪਲੂਸੀ, ਬੇਨਤੀ, ਅਭਿਲਾਸ਼ੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰੀਗਰੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਵਰਗੀਆਂ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਲਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕੋਮਲ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ; ਦੋਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਦੇਸ਼ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਸਿਡਕਸ਼ਨ' ('seduction') ਦੇ ਲਾਤੀਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਸੇ' ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਦੂਰ, ਅਤੇ 'ਡੂਕੋ' ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਦੂਰ ਲਿਜਾਣਾ ਜਾਂ ਦੂਰ ਖਿੱਚਣਾ। ਇਸਲਈ, ਸ਼ਬਦ 'ਸਿਡਕਸ਼ਨ' ('seduction') ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਭਟਕਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਰਮਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਉਦੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਨੇਕੀ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਲੜਕੀ ਦਾ ਭਟਕਣਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਝੁਕਾਅ ਦੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ

ਗਲਤ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਹ ਮੌਕਾ ਮਰਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਜਾਂ ਛਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਭਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਰਾਜਾ-ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਨਗਾ ਨੀ ਤਾ ((1903) 10 Bur. L.R. 196), *ਪੈਸੂਮਲ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ* ((1924) 27 Cr. L.J. 1292), *ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੇਮ ਨਰਾਇਣ* ((1928) 30 Cr. L.J. 218), *ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਰਾਣਾ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ* ((1929) I.L.R. 9 Pat. 647), *ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਅਯੂਬਖਾਨ ਮੀਰਸੁਲਤਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ* (A.I.R. 1944 Bom. 159), *ਲਕਸ਼ਮਣ ਬਾਲਾ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ* (I.L.R. 59 Bom. 652), *ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਕੁਮਾਰ ਬਾਸੂ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ* (I.L.R. 57 Cal. 1074), *ਸ਼ਾਹੇਬ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ* (I.L.R. 60 Cal 1457), *ਮਨੀਚਾ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ* (1935 M.W.N. 358), *ਅਤੇ ਮੁੜ ਖਾਲੰਦਰ ਸਾਹਬ* (1955 Cr. L.J. 581), *ਤੇ ਭਰੋਸਾ; ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਬੈਂਜ ਨਾਥ* (I.L.P.. 54 All. 756) ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤ।

ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਲ. ਗੋਸਵਾਮੀ, ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਮਿਤੀ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਗੁਜਰਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕੇ.ਐਲ. ਜੱਗਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.- ਕਰਤਾਰਾ ਉਰਫ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਮਹੀਆਂਵਾਲਾ, ਤਹਿਲ ਜੀਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 366 ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। ਦੋ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ੀ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1, ਮਹਿੰਦਰ ਕੋਰ ਉਰਫ ਜੋਗਿੰਦਰ ਕੋਰ, ਜੋ ਕਿ 11 ਦਸੰਬਰ, 1939 ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਇਕ ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਤਕਲੀਫ (ਕੋਰਨੀਅਲ ਓਪੇਸਿਟੀ) ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਐੱਸ. ਪਿੰਡ ਵੜੰਗ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਨੰਦ ਕੋਰ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਲਾ ਕੇ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਨਰ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਦੂਗਰੀ ਦਾਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਨਾਲ ਖੇਡਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਪਰਦਾ ਰਹੇ। ਲੜਕੀ ਦੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼, ਉਹ ਕੁਝ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਹੋ ਰਹੇ ਇਲਾਜ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੇਲੇ-ਭਾਲੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿੱਤਣ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਮੁਫਤ ਪਹੁੰਚ ਮਿਲੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਪੀੜਤ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲੈਣ ਲਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਭੱਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਅਭਿਲਾਸ਼ੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ। ਉਸਨੇ ਅਲਾਰਮ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਦਬਾ ਲਿਆ। ਉਸ ਨਾਲ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ

ਨਾਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਘਟਨਾ ਦੀ ਤਰੀਕ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ 1956 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜੇ 17 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ੀ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰੋਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਬੱਸ ਰਾਹੀਂ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਏ ਜਿੱਥੋਂ ਉਸਨੂੰ ਰੇਲਵੇ ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਲੁਧਿਆਣਾ ਲੈ ਗਏ। ਉਥੋਂ ਉਹ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ, ਬਰਨਾਲਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਿੰਡ ਭਦੌੜ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਬਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਦੇ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਦੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਕੋਲ ਜੋ ਪੈਸੇ ਸਨ, ਉਹ ਲਗਭਗ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ੀਰਾ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ। 4 ਮਈ, 1956 ਨੂੰ ਜ਼ੀਰਾ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਲੜਕੀ ਨੇ ਕੁਝ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮਦਦ ਲਈ ਰੋਲਾ ਪਾਇਆ। ਜਗ੍ਹਾ-ਜਗ੍ਹਾ ਘੁੰਮਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਦੇਸ਼ੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਕਈ ਵਾਰ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਦੂਗਰੀ ਦਾਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਖੇਡਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਪਰਦਾ ਰਹੇ। ਲੜਕੀ ਦੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼, ਉਹ ਕੁਝ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਹੋ ਰਹੇ ਇਲਾਜ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੇਲੇ-ਭਾਲੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿੱਤਣ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਤੱਕ ਮੁਫਤ ਪਹੁੰਚ ਮਿਲੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲੈਣ ਲਈ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਭੱਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਅਭਿਲਾਸ਼ੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ। ਉਸਨੇ ਅਲਾਰਮ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਦਬਾ ਲਿਆ। ਉਸ ਨਾਲ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਘਟਨਾ ਦੀ ਤਰੀਕ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ 1956 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜੇ 17 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰੋਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਬੱਸ ਰਾਹੀਂ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਸੀ। ਲੁਧਿਆਣੇ ਲਈ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ। ਉਥੋਂ ਉਹ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ, ਬਰਨਾਲਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਿੰਡ ਭਦੌੜ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਬਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਦੇ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਦੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਕੋਲ ਜੋ ਪੈਸੇ ਸਨ, ਉਹ ਲਗਭਗ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ੀਰਾ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ। 4 ਮਈ, 1956 ਨੂੰ ਜ਼ੀਰਾ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਲੜਕੀ ਨੇ ਕੁਝ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮਦਦ ਲਈ ਰੋਲਾ ਪਾਇਆ। ਜਗ੍ਹਾ-ਜਗ੍ਹਾ ਘੁੰਮਣ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਕਈ ਵਾਰ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ।

ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.3, ਡਾ: ਵਿਦਿਆ ਮਦਨ ਨੇ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1956 ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲੜਕੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਸੱਤ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਗੁਜਰਾਲ, ਦੇਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ, ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਵਾਂ ਕਿ ਲੜਕੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਈ ਸੀ।

ਮਹਿਲਾ ਡਾਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਟਾਇਰਿੰਗ ਰੂਮ 'ਚ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਲੜਕੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹਿਲਾ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਸ਼ੱਕ 'ਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲੜਕੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਮਹਿਲਾ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਕਿ ਲੜਕੀ ਇੱਕ ਢਿੱਲੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਅਗਵਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਉਲਝੀ ਹੋਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਸ਼ਾਹੇਬ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ* (I.L.R. 60 Cal. 1457.) ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲੜਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੇਕੀ ਦੇ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਭਟਕ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਮੁਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਾ ਜਾਂ ਬਲੰਦਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਸਨ, ਦੇ ਅਨੁਚਿਤ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਔਰਤ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰੱਖ ਦੇਵੇਗੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਗੁਜਰਾਲ ਨੇ ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਬੈਜਨਾਥ (I.L.K. 54 All. 756.) 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਅਧਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 'ਉਕਸਾਉਣ' ('seduction') ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਲੜਕੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਮਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਕੈਟਾਨਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਉਕਸਾਇਆ ('seduced') ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਗੁਣ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਭੋਗ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭਰਮਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 'ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਭੋਗ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ' ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵੇਲੇ ਭਰਮਾਉਣ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਲਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰਾਜਾ-ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਨਗਾ ਨੀ ਤਾ ((1903) 10 Bur. L.R. 196), ਐਡਮਸਨ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"ਇਹ ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਉਕਸਾਇਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸੰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਭਰਮਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰਖੇਲ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਨਾ ਲਿਆ।"

ਪ੍ਰੇਸੁਮਲ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ ((1924) 27 Cr. L.J., 1292) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

ਉਕਸਾਉਣ ('seduction') ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਅਣਵਿਆਹੀ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਸੰਬੰਧ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਨੂੰ, ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰਖੇਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਧਾਰਾ 366 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ

ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ 20ਵੀਂ ਵਾਰ, ਇੱਕ ਭਰਮਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੇਮ ਨਰਾਇਣ ((1928) 30 Cr. an d J. 218) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਨੇੜਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਤੁਕੀ ਸੀ। *ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਰਾਣਾ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ* ((1929) I.L.R. 9 Pat. 647.), ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸਬੰਧਾਂ ਲਈ ਭਰਮਾਉਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਸੰਭੋਗ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ *ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਬੈਜਨਾਥ* (I.L.R. 54 All. 756.), *ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਅਯੂਬਖਾਨ ਮੀਰਸੁਲਤਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* (A.I.R. 1944 Bom. 159.) ਅਤੇ *ਲਕਸ਼ਮਣ ਬਾਲਾ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ* (I.L.R. 59 Bom. 652.) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਲਕੱਤਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਪ੍ਰਫੁੱਲਕੁਮਾਰ ਬਾਸੂ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ* (I.L.R. 57 Cal. 1074.) ਅਤੇ *ਸਾਰੇਬ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ* (I.L.R. 60 Cal. 1457.) ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। *ਮਨੀਚਾ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ* (1935 Mad. Weekly Notes 358.) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ *ਇਨ ਰੀ ਖਾਲੰਦਰ ਸਾਹਿਬ* (1955 Cr. L.J. 581.) ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਰਕ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਹ ਉਕਸਾਉਣਾ ('seduction) ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਣਹੋਈ ਅਤੇ ਡਿਜ਼ਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰਮਾਉਣ ਅਤੇ ਮਨਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਜਿੱਥੇ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਚਾਪਲੂਸੀ, ਬੇਨਤੀ, ਅਭਿਲਾਸੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰੀਗਰੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਵਰਗੀਆਂ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਲਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕੋਮਲ ਪ੍ਰੇਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ ਹੈ; ਦੋਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਸਡਕਸ਼ਨ' ਸ਼ਬਦ ਦੋ ਲਾਤੀਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਸੇ' ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਦੂਰ, ਅਤੇ 'ਡੂਕੋ' ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਦੂਰ ਲਿਜਾਣਾ ਜਾਂ ਦੂਰ ਖਿੱਚਣਾ। ਇਸਲਈ, 'ਉਕਸਾਉਣਾ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤ ਨੂੰ ਭਟਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਹੀ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਰਮਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਉਦੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਨੇਕੀ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਲੜਕੀ ਦੀ ਭਟਕਣ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਝੁਕਾਅ ਦੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਗਲਤ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰੀਗਰੀ ਜਾਂ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ ਕੋਈ ਭਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦੇਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ-ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਕੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵਾਰਾਂਗ ਤੋਂ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸਤਰਾਸਾ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ। ਜ਼ੀਰਾ ਵਿਖੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਗਿ੍ਫ਼ਤਾਰੀ ਤੱਕ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ ਮੈਂ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਧਾਰਾ 366 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਦੇਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, (ਕੇਸ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 361 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ ਸੱਤ ਸਾਲ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਲਚਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜ਼ਬਰ ਜਾਂ ਮਜਬੂਰੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਹੋਈਆਂ, ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਣਚਾਹੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਰੋਧ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਦੇਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਕੱਟਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮਕੁੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮੀਨੂੰ ਬਾਲਾ